

Juke Joints flikken het hier ook

BERGEN OP ZOOM - Nee, een in-store-optreden hadden de The Juke Joints nog nooit gedaan. Enigszins begrijpelijk ook. Blues zoals deze Zeeuwse helden spelen, adapteert voor je gevoel ook niet echt bij het cd-kopende publiek. Maar dat bleek zaterdagmiddag in de Waterput een misvatting van formaat te zijn. De cd-speciaalzaak stond bomvol trouwe fans en nieuwsgierige liefhebbers. En die waren niet voor niets gekomen. Waar The Juke Joints meestal eregast is op grote bluesfestivals in heel Europa of typische bluespodia, moesten de vier bandleden nu hun ding doen in de intieme sfeer van een winkel.

Dat betekende geen drumkit, geen zware verstekkers en geen rokerige stemming. Alleen de bierflesjes die de eigenaar van de Waterput gratis liet rondgaan onder de bezoekers, deden denken aan de festivalsfeer. Drummer Peter Kempe die ook de belangrijkste leadzanger van de band is, wisselde nu samen met gitarist Michael Staat regelmatig van gitaar. Dat de songs van The Juke Joints ook in een

akoestische setting werken, werd heel snel duidelijk. De jongens hebben immers ervaring genoeg en ook de kunde om met dynamiek in kleine ruimtes om te gaan. Dat bleek al vanaf de openingsong Good Morning Blues van de legende Leadbelly. Meteen daarna kreeg ook diens song Out On The Western Plain een werkelijk briljante bewerking.

De stem van Kempe doet enorm aan Rory Gallagher denken maar een beter compliment kan je een blueszanger niet geven. Overigens is heel de band top. Bassist Peter van Merode die voor de gelegenheid op een contrabas speelde, is gezegend met een perfect gevoel voor timing en toon. Datzelfde kan gezegd worden van Michael 'Boogie Mike' Staat.

Smaakmaker blijft echter harp-speler Sonny Boy van de Broek. De man behoort met recht tot een van de betere harmonica-spelers van Europa maar eerlijk gezegd heeft hij ook alles mee. Lange manen, een mooie, karakteristieke verweerde kop en een aanstekelijke snoet. Deze zomer nog verraste de band

in de foyer van het Haagse Congresgebouw de duizenden bezoekers van het North Sea Jazz festival. Zaterdagmiddag was daar wederom dezelfde magie. Steve's Last Ramble van Hardcore Troubadour Steve Earle kreeg een glimmende bewerking en natuurlijk moest ook Gallagher's Going To My Hometown er aan geloven. Tussendoor werd er ook nog reclame gemaakt voor de overigens uitstekende verzamelaar 20 Years die onlangs uitkwam.

Het bevat de beste songs van de negen albums uit de mooie carrière van The Juke Joints. Voor de echte fans is er ook een dvd te koop die het optreden op Moulin Blues Festival 2002 in Ospel visueel in beeld brengt. Maar zaterdagmiddag werd nogmaals bewezen dat deze Zeeuwse hoogpriesters van de Nederlandse blues vooral live boven alles te prevaleren zijn.

The Juke Joints spelen op 7 dec in De Pul in Oosterhout, 14 dec in Crossroads in Antwerpen en op 20 december tijdens het Indoor Bluesfestival in Kwaddendamme.

Jean-Paul Heck